

*Sygn. akt II Ca 729/13***Sygn. akt II Ca 729/13**

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 19 listopada 2013 r.**

**Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy**

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa A. H.

przeciwko(...) **Spółce Komandytowej w Ś.**

**o zapłatę 7.044 zł**

oraz z powództwa wzajemnego(...) **Spółki Komandytowej w Ś.**

przeciwko A. H.

**o zapłatę 3.561 zł**

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 19 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 1492/12

**I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I ppkt 1 i 3 w ten sposób, że oddala powództwo główne;**

**II. oddala dalej idącą apelację (...)Spółki Komandytowej w Ś. oraz apelację A. H. w całości;**

**III. zasądza od A. H. na rzecz (...)Spółki Komandytowej w Ś. kwotę 299 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

**Sygn. akt II Ca 729/13**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19.06.2013r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny zasądził z powództwa głównego od strony pozwanej (...)Spółki Komandytowej w Ś. na rzecz powoda (...)5.961 zł z odsetkami ustawowymi, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Ponadto Sąd Rejonowy obciążył kosztami procesu pozwaną spółkę. Z powództwa

wzajemnego Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego A. H. na rzecz strony powodowej (...) Spółki Komandytowej w Ś. 3.561 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (pozwany wzajemny) A. H. jest współnikiem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. od momentu jej utworzenia. Od 2008 roku w kwestiach związanych m.in. z działalnością tej spółki powód był reprezentowany przez stronę pozwaną (powoda wzajemnego) (...) Spółkę komandytową z siedzibą w Ś., przy czym podczas tej kilkuletniej współpracy między stronami nie było żadnych problemów, w szczególności co do wzajemnych rozliczeń.

W dniu 16 marca 2010 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), które zajęło się uporządkowaniem jej spraw, zatwierdzeniem sprawozdań i dokonaniem innych czynności wymaganych przez kodeks spółek handlowych. Jednym z punktów tego zgromadzenia było przy tym podjęcie uchwały w sprawie przeznaczenia zysku za rok 2009, który ustalono na kwotę 252 017,45 zł. Mimo jednak sprzeciwu powoda przeciw tej uchwale, reprezentowanego na zgromadzeniu przez komplementariusza pozwanej Spółki (powoda wzajemnego), który został zaprotokołowany, drugi ze współników przegłosował przeznaczenie zysku na kapitał zapasowy.

W tej sytuacji (...) w lipcu 2011 roku zlecił pozwanej Spółce (powodowi wzajemnemu) wystąpienie z powództwem przeciwko (...) Sp. z o.o. o wypłatę jego zysku w spółce w kwocie 22. 863 zł, przy czym wcześniej r. pr. G. F. miał sporządzić do Prokuratury Rejonowej w K. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez drugiego ze współników spółki (...) – A. G.. Komplementariusz strony pozwanej (powoda wzajemnego) zapewniał przy tym A. H. w obecności jego siostrzeńca M. C., iż sprawa będzie wygrana.

Wynagrodzenie radcy prawnego za prowadzenie tej sprawy przed Sądem strony ustaliły na kwotę 2.400 zł.

Wskazane wyżej powództwo zostało wniesione do tutejszego Sądu w dniu 5 października 2011 roku. Tego samego dnia pozwana Spółka (powód wzajemny) dokonała przelewu ze swojego konta na konto Sądu kwoty 1. 144 zł tytułem opłaty od pozwu oraz na konto Urzędu Miasta w D. – kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Wyrokiem z dnia 02 marca 2012 roku Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt V GC 900/11 oddalił jednakże wskazane wyżej powództwo A. H. i zasądził od niego na rzecz (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 2. 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazano przy tym, iż powództwo to jest przedwczesne, albowiem nie podjął on kroków celem unieważnienia uchwały nr (...). W tej sytuacji powód zrezygnował z dalszych usług pozwanej Spółki (powoda wzajemnego), zaś po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku i skonsultowaniem się z innymi prawnikami – postanowił nie wnosić apelacji od tego orzeczenia.

Wcześniej strona pozwana (powód wzajemny) reprezentowała powoda przed Sądem Okręgowym w Świdnicy w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt VI GC 121/09. W sprawie tej złożona przez A. H. apelacja (reprezentowanego przez komplementariusza strony pozwanej G. F.) została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 listopada 2010 roku, zaś uiszczona przez niego opłata od apelacji w kwocie 23. 500 zł – w dniu 07 czerwca 2011 roku została zwrócona na rachunek bankowy pozwanej Spółki (powoda wzajemnego).

W dniu 18 lipca 2011 roku pozwana Spółka (powód wzajemny) wystawiła A. H. fakturę obejmującą usługę prowadzenia sprawy w postępowaniu apelacyjnym o sygn. akt VI GC 121/09 oraz reprezentowanie na Zgromadzeniu Wspólników Spółki z o.o. (...), a opiewającą na kwotę 3. 500 zł, przy czym A. H. nie otrzymał tej faktury, albowiem nigdy nie żądał wydania takich dokumentów.

W dniu 21 lipca 2011 roku na rachunek bankowy A. H. wpłynęła kwota 20. 000 zł, którą to pozwana spółka (powód wzajemny) przelała ze środków uzyskanych wcześniej tytułem zwrotu opłaty od odrzuconej apelacji w kwocie 23. 500 zł, przy czym z kwoty tej – wedle ustnych ustaleń - potrąciła wynagrodzenie w kwocie 3. 500 zł.

Rok później powód (pozwany wzajemny) za pośrednictwem nowego pełnomocnika pismem z dnia 08 października 2012 roku wezwał komplementariusza strony pozwanej (powoda wzajemnego) G. F. do zapłaty kwoty 5.944 zł tytułem

naprawienia szkody, jaką wyrządził prowadząc sprawę o sygn. V GC 900/11. Wskazał przy tym, iż na kwotę tę składają się: 1.144 zł opłaty od pozwu, 2. 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego dla strony przeciwnej i kwota 2.400 zł tytułem zwrotu uiszczanego honorarium. W odpowiedzi na powyższe wezwanie r.pr. G. F.w piśmie z dnia 10 października 2012 roku odmówił zapłaty z uwagi na fakt, iż działał zgodnie ze zleceniem i należyłą starannością i nie wyrządził A. H.jakiegokolwiek szkody. W piśmie z dnia 12 października 2012 roku pełnomocnik (...)sprecyzował na czym polegała przedmiotowa szkoda, zaś w odpowiedzi na powyższe – r. pr. G. F.w piśmie z dnia 25 października 2012 roku wskazał, iż nie wyrok Sądu Rejonowego jest błędny, zaś on nie miał możliwości jego zaskarżenia. Nie ustosunkował się przy tym do kwestii związanej z zapłatą, gdyż wezwanie potraktował merytorycznie.

Pismem z dnia 04 stycznia 2013 roku r. pr. G. F.wezwał zaś A. H.do zapłaty kwoty 3 .861 zł, na którą składają się opłata od pozwu w kwocie 1. 444 zł uiszczona w sprawie toczącej się przed tutejszym Sądem pod sygn. akt V GC 900/11, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł. Wezwanie to skierował przy tym tak późno, albowiem do momentu wpłynięcia niniejszego pozwu nie sprawdzał rozliczeń z powodem (pозwanym wzajemnym). Normalny tryb postępowania w pozwanej Spółce (powoda wzajemnego) wygląda natomiast tak, iż salda z klientami ustalane są na koniec marca następnego roku i jeśli ktoś zalega z zapłatą, wówczas kierują wezwanie do zapłaty. Do (...)nie było w tym czasie kierowane wezwanie do zapłaty, albowiem niniejsza sprawa była już w toku.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że komplementariusz pozwanej spółki reprezentujący powoda nie powinien w jego imieniu wytaczać powództwa w sprawie oznaczonej sygn. V GC 900/11 i przekonywać powoda że sprawa będzie wygrana, skoro zgromadzenie wspólników (...) spółki w K. nie podjęło uchwały o podziale zysku spółki. Wobec braku uchwały zgromadzenie wspólników podjętej na podstawie art. 191 k.s.h. o podziale zysku spółki żądanie zasądzenia udziału w zysku przez wspólnika było pozbawione podstaw. W tej sytuacji – zdaniem Sądu pierwszej instancji – działania komplementariusza pozwanej spółki spowodowały szkodę u powoda.

Na wysokość tej szkody składają się : opłata sądowa w sprawie V GC 900/11 w wysokości 1.144 zł, koszty procesu w kwocie 2400 zł, wynagrodzenie adwokackie dla reprezentującego powoda pełnomocnika w wysokości 2.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł łącznie kwota 5.961 zł. O kosztach procesu z powództwa głównego Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 kpc. stosownie je rozdzielając, przy czym nie uwzględnił wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego uznając, że komplementariusz pozwanej spółki będący radcą prawnym nie działał w sprawie jako pełnomocnik na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa.

Sąd Rejonowy uznał również zasadność powództwa wzajemnego przyjmując, że pozwany z powództwa wzajemnego A. H.nie udowodnił, aby przekazał powodowej spółce pieniądze na opłatę sądową w sprawie V GC 900/11 oraz zapłacił wynagrodzenie adwokackie. Z polecenia przelewu wynikało, że opłatę sądową w sprawie V GC 900/11 wpłaciła do sądu powodowa spółka. Natomiast potrącenie kwoty 3.500 zł dokonane przez powodową spółkę ze zwrotu opłaty sądowej od apelacji w sprawie VI GC 121/09 stanowiło wynagrodzenie adwokackie w postępowaniu apelacyjnym w sprawie VI GC 121/09.

O kosztach procesu z powództwa wzajemnego Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 kpc., przy czym również w tym przypadku nie uwzględnił wniosku strony powodowej zasądzenie wynagrodzenia adwokackiego dla reprezentującego stronę powodową komplementariusza spółki.

Od wyroku Sądu pierwszej instancji apelację wniosły obie strony.

A. H.zaskarżył wyrok w punkcie II ppkt 1 ponad zasądzoną kwotę 1.161 zł oraz w punkcie II ppkt 2 w całości i zarzucił:

- naruszenie prawa materialnego, a to art. 471 kc poprzez przyjęcie, że pomimo nienależytego wykonania przez pozwanego (powoda wzajemnego) zobowiązania, przejawiającego się w wytoczeniu powództwa w sprawie V GC 900/11, pomimo braku materialno prawnych podstaw do jego wytoczenia i spowodowania po stronie powoda

(pozwanego wzajemnego) szkody, pozwanemu (powodowi wzajemnemu) należy się honorarium za prowadzenie sprawy w wysokości odpowiadającej minimalnemu wynagrodzeniu radcy prawnego tj. 2.400 zł.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez obniżenie zasądzonej z powództwa wzajemnego kwoty 3.561 zł do kwoty 1.161 zł i oddalenie powództwa wzajemnego w pozostałej części oraz zasądzenie na jego rzecz części kosztów procesu za pierwszą instancję oraz kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)Spółka Komandytowa w Ś. zaskarżyła wyrok z powództwa głównego w pkt. I ppkt 1 i 3 i zarzuciła:

1. naruszenie art. 734 § 1 kc., poprzez niezastosowanie tego przepisu w sprawie i błędne przyjęcie, że stron nie łączyła umowa zlecenia, gdy w rzeczywistości taka umowa została zawarta i była należycie wykonana przez pozwanego z zachowaniem staranności wymaganej przy zawodowym prowadzeniu spraw przez sądami;
2. naruszenie art. 750 kc., przez błędne przyjęcie, że umowa o zastępstwo procesowe stanowi umowę o świadczenie jak to określił Sąd, oraz że zleceniobiorca odpowiada za rezultat prowadzonej sprawy a nie za dołożenie należytej staranności;
3. naruszenie art. 471 kc., przez błędne przyjęcie, że prowadzenie sprawy nastąpiło z naruszeniem reguł należytej staranności bez wskazania przesłanek takiego twierdzenia;
4. naruszenie art. 481 kc., przez przyjęcie, że powodowi należą się odsetki ustawowe, gdy kwoty którą Sąd mu przyznał nigdy nie wydał a nadto od kosztów sądowych i zastępstwa procesowego nie przysługują odsetki a powód na mocy orzeczenia Sądu je otrzymuje;
5. błędy w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia, polegające na wadliwym przyjęciu terminu udzielenia pełnomocnictwa i zlecenia prowadzenia sprawy, nie był to lipiec a wrzesień 2011r., powód zlecał sporządzenie do Prokuratury Rejonowej w K. zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, gdy takiego zlecenia nie było, jak również ustalenia że powód był zapewniany o tym, że sprawa będzie wygrana, gdy w rzeczywistości był poinformowany o tym jak będzie prowadzona i że istnieje szansa na jej wygranie, pominięcie, że powód o fakcie wypowiedzenia pełnomocnictwa nie poinformował pozwanego i dopuścił do uprawomocnienia się wyroku bez informowania o tym pozwanego;
6. naruszenie art. 99 kpc., przez przyjęcie, że pozwanemu nie należy się zwrot kosztów zastępstwa procesowego, w sytuacji gdy pozwaną reprezentował radca prawny będący jednocześnie komplementariuszem spółki, której wyłącznym przedmiotem działania jest świadczenie pomocy prawnej, a zatem przysługuje zwrot kosztów przewidzianych w rozporządzeniu.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o:

1. zmianę wyroku co do rozstrzygnięcia zawartego w pkt. I ppkt 1, poprzez oddalenie powództwa w całości;
2. zmianę wyroku co do rozstrzygnięcia zawartego w pkt. I ppkt 3, poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych w pkt. II ppkt 2 poprzez zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za I instancję.

### **Sąd Okręgowy zważył:**

Apelacja pozwanego w sprawie z powództwa głównego w zasadniczej części jest uzasadniona. Trafny jest zarzut skarżącego naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 750 kc. przez przyjęcie tego przepisu jako podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Umowa o zastępstwo prawne w procesie jest typową umową zlecenia w rozumieniu art. 734 § 1 kc., a zatem ten przepis jest podstawą prawną rozstrzygnięcia. Przyjmujący zlecenie działa w imieniu zleceniodawcy i zobowiązuje się do należytej staranności, a nie do osiągnięcia rezultatu. Odpowiedzialność zatem pełnomocnika – adwokata,

radcy prawnego – za szkodę wyrządzoną mocodawcy zachodzi wówczas, gdy wskutek nienależytej staranności w rozumieniu art. 355 kc., pełnomocnik doprowadził do niekorzystnego dla strony, którą reprezentował rozstrzygnięcia, a gdyby dochował należytej staranności to rozstrzygnięcie byłoby dla jego mocodawcy korzystne. Ocena zasadności roszczenia odszkodowawczego wymaga zawsze rozstrzygnięcia czy pełnomocnik nie dochowując należytej staranności popełnił błędy w reprezentowaniu swojego mocodawcy w procesie, które spowodowały niekorzystne rozstrzygnięcie. Jakkolwiek rację ma powód, że skoro nie została podjęta uchwała o podziale zysku do art. 191 k.s.h., to nie było podstaw do wytaczania powództwa o zasądzenie części udziału w zysku w sprawie V GC 900/11, nie stanowi to jednak wystarczającej podstawy do uznania zasądzenia roszczenia odszkodowawczego. Również błędne przekonanie pełnomocnika, w którym zresztą trwa do dziś – o nieważności uchwały zgromadzenia wspólników nr 35 z dnia 16.03.2010r. nie daje podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności odszkodowawczej. Oceniając postępowanie pełnomocnika powoda w sprawie sygn. akt V GC 900/11 Sąd Okręgowy nie stwierdził jego błędów, które miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Natomiast samo przekonywanie strony, że sprawa może być wygrana i w efekcie wniesienie w imieniu strony powództwa, które nie mogło być wygrane, należy oceniać – zdaniem Sądu Okręgowego – na gruncie etyki adwokackiej, poziomu wiedzy prawniczej, a nie odpowiedzialności odszkodowawczej.

Pozew wnosi strona, a pełnomocnik odpowiada jedynie za należyłą staranność nie zaś za wynik procesu. Dokonana zatem przez Sąd Rejonowy ocena postępowania pełnomocnika powoda w sprawie sygn. akt V GC 900/11 i stwierdzenie jego odpowiedzialności odszkodowawczej za wniesienie „przedwczesnego” powództwa były błędne. W konsekwencji należało na podstawie art. 386 § 1 kpc. zmienić wyrok i oddalić powództwo główne. Prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że radcy prawnemu występującemu we własnej sprawie (jako komplementariusz reprezentujący pozwaną spółkę) nie przysługuje wynagrodzenie adwokackie, bowiem nie działa on w sprawie jako pełnomocnik, dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc. oddalił apelację pozwanego w pozostałej części tj. w zakresie zaskarżenia kosztów procesu.

Apelacja pozwanego w sprawie z powództwa wzajemnego jest bezzasadna.

Bezsporny był fakt, że A. H.i (...)Spółka Komandytowa w Ś.umówiły się na wynagrodzenie w kwocie 2.400 zł za reprezentowanie A. H.w sprawie sygn. akt V GC 900/11. Również z art. 735 § 1 i 2 kc. wynika, że przyjmującemu zlecenie należy się wynagrodzenie. Pozwany poza własnym zeznaniem zaprzeczonym przez stronę powodową nie przedstawił innego dowodu, aby zapłacił wynagrodzenie za reprezentowanie go w sprawie V GC 900/11. Jeżeli rzeczywiście – jak twierdzi – płacił pieniądze gotówką powinien zażądać pokwitowania. Nie można również uznać, że wynagrodzenie adwokackie zostało zapłacone w wyniku potrącenia kwoty 3.500 zł ze zwrotu opłaty sądowej w sprawie VI GC 121.09. To potrącający decyduje jakie zobowiązanie zostanie przez potrącenie zaspokojone. Kwota 3.500 zł zgodnie z oświadczeniem potrącającego zaspokajała zobowiązanie z tytułu wynagrodzenia adwokackiego za postępowanie apelacyjne w sprawie VI GC 121/09.

Z dowodu przelewu wynika również, że opłatę sądową w kwocie 1.161 zł w sprawie sygn. V GC 900/11 wpłaciła spółka (...). Ustalenia Sądu Rejonowego, ich ocena prawna w sprawie z powództwa wzajemnego są więc prawidłowe. Nietrafny jest zarzut apelacji naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 471 kc., ponieważ Sąd Okręgowy nie stwierdził nienależytego wykonania zobowiązania przez spółkę (...). Pełnomocnik nie odpowiada za uzyskanie korzystnego rezultatu, a za należyłą staranność. Niekorzystne rozstrzygnięcie dla mocodawcy nie zwalnia z zapłaty za wynagrodzenie.

Z powyższych względów na podstawie art. 385 kpc. apelacja pozwanego w sprawie z powództwa wzajemnego jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kc, uznając że w skład tych kosztów wchodzi jedynie opłata od apelacji.